

b) pro těžce pracující osoby a vojsko 2100 g týdně, z toho 1600 g mouky na chléb a 500 g mlýnských výrobků.

Odeběře-li se chléb, počítá se místo 5 g mouky 7 g chleba.

Od 15. prosince 1918 pak stanoví se přípustné množství spotřeby takto:

a) všeobecně 2100 g mouky týdně a z toho 1350 g mouky na chléb a 750 g mlýnských výrobků (mouky vařivé, krup, ovesné rýže, krupice a pravé rýže);

b) pro těžce pracující osoby a vojsko 3150 g týdně, z toho 2250 g mouky na chléb a 900 g mlýnských výrobků (mouky vařivé, krup, ovesné rýže, krupice, pravé rýže).

Pro děti až do dovršení 3. roku věku, lze přípustné množství k žádosti přednosty domácnosti, matky neb osoby, již náleží o děti pečovat, zcela nebo z části odebrati příslušné množství krupice, ovesných vloček neb ovesné krupice. Ženy kojící do jednoho roku považovati jest jako těžce pracující.

§ 3.

Zemská politická správa určí, v jakém předpokladu lze těžce nemocným osobám poskytnouti výhod při odběru mlýnských výrobků.

Článek II.

Od 8. prosince 1918 budiž vydávání úředních výkazních lístků o spotřebě chleba a mouky (chlebenek) pro všechny spotřebitele zastaveno a buďtež chlebenky vydávány od té doby jen osobám, které předloží písemné, přednostou domácnosti podepsané prohlášení, že nemají ve své domácnosti více jak 7 kg mouky na osobu. Osobám, jež prohlásí, že mají toliko mouku chlebovou v množství přesahujícím 7 kg na osobu, buďtež nadále vydávány výkazní lístky pouze na vařivou mouku, které se utvoří přistříhnutím ústřížků znějících na chléb, osobám pak, jež prohlásí, že mají pouze zásoby vařivé mouky přesahující 7 kg na osobu, buďtež nadále vydávány výkazní lístky znějící na chléb, t. j. bez ústřížků znějících na mouku. Má-li kdo obilí, jehož nabyl do dne vyhlášení tohoto nařízení, může si je nejdéle však do 31. prosince 1918 dáti v námezdním mlýně na předepsaný, okresním politickým úřadem vydaný mlecí výkaz semlíti, vzdá-li se moučenek, případně chlebenek, na dobu, po kterou má vystačiti s množstvím získaných mlýnských výrobků dle přípustné spotřební dávky v § 2 tohoto nařízení stanovené, nejvýše však do 31. července 1919. Zásoby obilí nad tuto dobu nutno odvésti příslušnému komisioňáři Zemského obilního ústavu za náhradu platné přejímací ceny.

Zamlčí-li se v prohlášení přednosty domácnosti zásoby, buďtež okresní politickou správou Národního výboru prohlášeny za propadlé ve

prospěch Zemského obilního ústavu. Domovní prohlídky prováděti směji z rozkazu okresní politické správy pouze její úřední orgány.

Článek III.

Toto nařízení nabývá ihned účinnosti.

Ministr:

Dr. Vrbenský v. r.

Čís. 43.

Nařízení ministra průmyslu, obchodu a živností ze dne 22. lis opadu 1918 o zřízení Československé vývozní a dovozní komise.

§ 1.

Pro přechodnou dobu zřizuje se „Československá vývozní a dovozní komise“, jejíž působnost vztahuje se na celou oblast Československého státu.

§ 2.

Československá vývozní a dovozní komise skládá se ze správní komise a z odbornického sboru.

Správní komisi tvoří 6 členů, jež jmenuje vláda, a to jednoho ministerstvo pro správu obchodu, průmyslu a živností, jednoho ministerstvo pro zásobování, jednoho ministerstvo financí, jednoho ministerstvo orby, jednoho ministerstvo železnic a jednoho ministerstvo veřejných prací.

Do odbornického sboru vysílají po jednom zástupci Obchodní a živnostenské komory, Živnostenská a obchodní a průmyslová ústředna v Hradci Králové, Zemědělské rady, Ústřední jednota českých hospodářských společenstev v Praze, Ústřední jednota českých hospodářských společenstev v Brně, Jednota českých hospodářských společenstev v Opavě, komise pro přechodní hospodářství, rada československých živnostníků, živnostenská rada moravská, Ústřední svaz českých průmyslníků, zemské jednoty řemeslnických a živnostenských společenstev, zemské jednoty obchodních gremií, obchodnická jednota v Brně, Ústřední svaz obchodních organizací v Praze, oba vývozní spolky, Československé odborové sdružení dělnické, česká obec dělnická, velkonákupní družstvo dělnické, Svaz českých bank, zemské finanční ředitelství v Praze a vývozní kancelář obchodní a živnostenské komory pražské.

Další členové mohou býti kooptováni, souhlasí-li správní komise.

§ 3.

Do působnosti československé vývozní a dovozní komise náleží:

1. Dávati na zvláštních vzorcích povolení k vývozu, dovozu, event. průvozu surovin, polotovarů a tovarů, po případě pod podmínkou kompenzací aneb pod jinými podmínkami (na př. ohledně valuty).

2. Podněcovati hospodárnou úpravu vývozu, dovozu a průvozu.

3. Míti přehled o povoleném i uskutečněném vývozu, dovozu i průvozu a k tomu cíli činiti vhodná opatření.

4. Vykonávati přípravné práce obchodně a celně politické, zejména přípravné práce pro autonomní celní tarif, jednání kompenzační a smluvní.

§ 4.

Správní komise dozírá na veškerou činnost odbornického sboru, schvaluje jeho jednací řád a má právo zastaviti výkon každého usnesení odbornického sboru i jeho podoboru až do rozhodnutí ministerstva obchodu. Toto právo veta přísluší každému zástupci ministerstev, předseda odbornického sboru může se však odvolati k plenu správní komise, kteráž se usnáší většinou svých všech členů, s konečnou platností; při rovnosti hlasů rozhoduje mínění ministra pro správu obchodu, průmyslu a živností, jenž správní komisí předsedá. Určuje také výši případných manipulačních poplatků.

Odbornický sbor se usnáší jednak v plném shromáždění, jednak v odborných podoborech, stavených za souhlasu správní komise, o všech záležitostech, spadajících dle § 2 do působnosti komise, jakož i o svém jeduacím řádu.

Členové správní komise mají právo, účastniti se všech schůzí odbornického sboru i všech jeho podoborů.

§ 5.

Výkonnou službu zatímně obstarává vývozní kancelář Obchodní a živnostenské komory pražské a celní oddělení Zemského finančního ředitelství v Praze.

K usnadnění příslušných úkolů může k návrhu odbornického sboru a za souhlasu správní komise užito býti služeb obchodní společnosti, jichž statutárním účelem jest pěstování vývozu a dovozu.

§ 6.

Veřejné úřady podporují Československou vývozní a dovozní komisi v oboru její působnosti. Zřízením této komise nemění se ničeho na platných celních a evidenčních předpisech.

§ 7.

Správní výlohy Československé vývozní a dovozní komise hradí se z případných manipu-

lačních poplatků, jichž přebytek plyne do státního fondu.

§ 8.

Účinnost tohoto nařízení počíná se dnem vyhlášení tohoto nařízení.

Dr. Karel Kramář v. r. Dr. Adolf Stránský v. r.
Dr. Alois Rašín v. r. Dr. Isidor Zahradník v. r.
Frant. Staněk v. r. Václav Klofáč v. r.
Dr. Lev Winter v. r. Dr. B. Vrbenský v. r.
Jiří Stříbrný v. r. Dr. Fr. Soukup v. r.
Gustav Habermann v. r.

Čís. 44.

Nařízení ministra průmyslu, obchodu a živností ze dne 22. listopadu 1918 o hospodaření vlnou, bavlnou, lnem, konopím, jutou a jinými rostlinnými vlákny, přezemí a tovary z nich vyrobenými.

§ 1.

Hospodařením s vlnou, bavlnou, lnem, konopím, jutou a jinými rostlinnými vlákny, přezemí a tovary z nich vyrobenými pověřuje se po dobu přechodnou Československá komise textilní v Praze.

§ 2.

Československá komise textilní skládá se z komise správní a z odbornické komise textilní, sestávající ze čtyř odborných skupin, jež budou utvořeny:

1. pro obor vlnářský,
2. pro obor bavlnářský,
3. pro obor lnářský,
4. pro obor konopí, juty a j. rostlinných textilií.

Předsedu komise textilní jmenuje ministr obchodu.

Komise správní skládá se ze členů jmenovaných ministrem obchodu a vykonává dozor nad veškerou činností odborných skupin.

Má právo odporovati provedení usnesení každé skupiny až do rozhodnutí ministra obchodu.

Odborné skupiny skládají se ze zástupců výrobců surovin, polotovarů a tovarů, příslušných obchodníků a dělníků, jež jmenuje na základě návrhů příslušných odborných organizací ministr obchodu.

§ 3.

Členové správní komise i odborných skupin jsou pomocnými orgány veřejné správy s příslušnými právy a povinnostmi a jsou povinni složit služební slib.